

Lc 10, 1-12. 17-20

^{10:1} Sau đó, Chúa chỉ định bảy mươi hai người khác, và sai các ông cứ từng hai người một đi trước, vào tất cả các thành, các nơi mà chính Người sẽ đến.

^{10:2} Người bảo các ông: "Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít. Vậy anh em hãy xin chủ mùa gặt sai thợ ra gặt lúa về."

^{10:3} Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em đi như chiên con đi vào giữa bầy sói.

^{10:4} Đừng mang theo túi tiền, bao bị, giày dép. Cũng đừng chào hỏi ai dọc đường.

^{10:5} Vào bất cứ nhà nào, trước tiên hãy nói: "Bình an cho nhà này!"

^{10:6} Nếu ở đó, có ai đáng hưởng bình an, thì bình an của anh em sẽ đến đậu trên người ấy; bằng không, thì bình an đó sẽ quay về với anh em.

^{10:7} Hãy ở lại nhà ấy, và người ta cho ăn uống thức gì, thì anh em dùng thức đó, vì làm thợ thì đáng được trả công. Đừng đi hết nhà nọ đến nhà kia.

^{10:8} Vào bất cứ thành nào mà được người ta tiếp đón, thì cứ ăn những gì người ta dọn cho anh em.

^{10:9} Hãy chữa những người đau yếu trong thành, và nói với họ: "Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần các ông".

^{10:10} Nhưng vào bất cứ thành nào mà người ta không tiếp đón, thì anh em ra các quảng trường mà nói:

^{10:11} "Ngay cả bụi trong thành các ông dính chân chúng tôi, chúng tôi cũng xin giữ trả lại các ông. Tuy nhiên các ông phải biết điều này: Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần".

^{10:12} Thầy nói cho anh em hay: trong ngày ấy, thành Xodôm còn được xử khoan hồng hơn thành đó".

^{10:17} Nhóm Bảy Mươi Hai trở về, hớn hờ nói: "Thưa Thầy, nghe đến danh Thầy, cả ma quỷ cũng phải khuất phục chúng con".

^{10:18} Đức Giêsu bảo các ông: "Thầy đã thấy Xatan như một tia chớp từ trời sa xuống.

^{10:19} Đây, Thầy đã ban cho anh em quyền năng để đạp lên rắn rết, bọ cạp và mọi thế lực Kẻ Thù, mà chẳng có gì làm hại được anh em.

^{10:20} Tuy nhiên, anh em chớ mừng vì quy thần phải khuất phục anh em, nhưng hãy mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời".

HÀNH TRANG TÔNG ĐỒ

"Anh em hãy ra đi. Nay Thầy sai anh em như chiên con đi vào giữa bầy sói. Đừng mang theo túi tiền, bao bị, giày dép." (Lc 10,1-20)

Suy niệm: Người đi đường cần phải mang theo bao bị, túi xách. Đi càng lâu càng xa, bao bị càng lớn, và li càng to. Vậy mà Đức Giê-su lại căn dặn người môn đệ ra đi rao giảng Tin Mừng không túi tiền giắt lưng, cũng chẳng bao bị, túi xách, và li. Lỡ hết tiền dọc đường chẳng lẽ ngửa tay xin? Không có đồ dùng cá nhân thì lấy gì lo cho những nhu cầu tối thiểu? Chúng ta cần phải hiểu đúng lời Đức Giê-su, Ngài muốn hành trang người tông đồ phải là hành trang gọn nhẹ, đơn giản hết sức. Đúng hơn nữa, hành trang ấy phải là lòng yêu mến Thiên Chúa, tâm tình nhiệt thành đối với các linh hồn, những con người chưa biết Tin Mừng Nước Trời. Chính lòng yêu mến Chúa và công cuộc Nước Trời mới là hành trang cho sinh hoạt mỗi ngày của những ai muốn làm tông đồ.

Mời Ban: Hãy ghi nhớ lời Thánh Gandhi: "*Một vật cứng rắn đến đâu, cũng sẽ tan chảy trong lửa tình yêu. Nếu vật ấy không tan chảy, chính vì ngọn lửa không đủ mạnh.*" Bạn sẽ làm gì để lửa yêu mến các linh hồn làm tan chảy sự cứng đờ của bạn đối với công cuộc truyền giáo và sau đó làm tan chảy các tâm hồn khác?

Chia sẻ: Tại sao cuộc sống của tôi chưa là lời chứng về Tin Mừng Chúa Ki-tô cho người chung quanh?

Sống Lời Chúa: Gia đình tôi sẽ kết nghĩa với một gia đình ngoài Công giáo để cầu nguyện cho họ, bắc nhịp cầu thông cảm, để nhờ đó chia sẻ tình yêu Chúa với họ.

Cầu nguyện: Sốt sáng hát bài: "*Lạy Chúa, xưa Chúa đã phán...*" để cầu cho việc truyền giáo.